Nr 13 Warszawa, dnia 20 kwietnia 1949 r.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

71. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1949 r.

w sprawie zadań i obowiązków inspektorów nadzoru, obowiązków kierowników robót oraz uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno - rozrachunkowej dla robót budowlanych.

1. Odnośnie robót budowlanych i instalacyjnych, finansowanych ze środków przewidzianych w części 11 P.P.I.— Ministerstwo Skarbu, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i przedsiębiorstwa samorządowe, zarządza się stosowanie Instrukcji Tymczasowej Ministerstwa Odbudowy Nr 2/K z dnia 9 lutego 1949 r. L. dz. III/1031/DW/2/49 — o zadaniach i obowiązkach inspektorów nadzoru, stanowiącej załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

2. Dyrekcje inwestorów powierzają obowiązki inspektorów nadzoru w miarę możliwości własnemu personelowi technicznemu; w razie nieposiadania odpowiednich pracowników, należy czynności inspektorów powierzać za uprzednią zgodą kierowników właściwych terytorialnie Dyrekcji Odbudowy lub Wydziałów Odbudowy Urzędów Wojewódzkich — personelowi tych Dyrekcji lub Wydziałów. W przypadku stwierdzonej konieczności powierzenia tych funkcji z poza grona osób wyżej określonych, sprawę powierzenia funkcji inspektorów nadzoru należy przedłożyć Ministerstwu Skarbu (Dep. I).

3. Czynności inspektorów nadzoru winny być opłacane w całości z funduszów P.P.I. według zasad ustalonych przez Ministerstwo Odbudowy.

4. Powołanie Dyrekcji Budowy dla budów o charakterze specjalnym (§ 14 Instrukcji 2/K.) może nastąpić na wniosek Dyrekcji inwestorów zatwierdzony przez Departament I Ministerstwa Skarbu. Skład, zakres działania oraz prawa i obowiązki Dyrekcji Budowy ustali każdorazowo Ministerstwo Skarbu.

5. Dyrekcje inwestorów spełniają ogólny nadzór nad budowami, koordynując i synchronizując za pośrednictwem swoich organów technicznych roboty budowlano - instalacyjne z pracami montażowymi maszyn i urządzeń.

6. Dyrekcje inwestorów odnośnie budów o charakterze specjalnym, dla których nie powołano Dyrekcji Budowy, posiadają uprawnienia Dyrekcji Budowy.

7. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia, przy czym odnośnie robót będących w toku termin wprowadzenia w życie ustali zleceniodawca w zależności od stanu i charakteru robót, przyjmując za zasadę niewprowadzanie zmian w trakcie budowy jednego bloku lub obiektu, względnie przed zakończeniem pewnego etapu robót.

8. Podaje się do wiadomości i stosowania stanowiącą załącznik Nr 3 do niniejszego zarządzenia Instrukcję Tymczasową Nr 4/K z dnia 9 lutego 1949 r. L. Dz. III/1031/DW/2/49 dotyczącą uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej dla finansowanych ze środków planu inwestycyjnego robót budowlanych i instalacyjnych, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i samorządowe oraz do wiadomości i ewentualnego wykorzystania stanowiącą załącznik Nr 2 Instrukcję Tymczasową Nr 3/K z dnia 9 lutego 1949 r. L. dz. III/1031/DW/2/49 dla kierowników robót na budowach, finansowanych ze środków Planu Inwestycyjnego, a wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i samorządowe.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. I. 501/19/49).

Zał. 1

MINISTERSTWO ODBUDOWY Warszawa, dnia 9 lutego 1949 r.
Departament Budownictwa
L. dz. III/1031/DW/2/49

INSTRUKCJA TYMCZASOWA Nr 2/K.

o zadaniach i obowiązkach inspektorów (w resorcie Ministerstwa Komunikacji kierowników) nadzoru przy robotach budowlanych i instalacyjnych, finansowanych ze środków planu inwestycyjnego a wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i samorządowe.

1) Inspektor (kierownik) nadzoru pełni swe czynności z urzędu, jako funkcjonariusz zleceniodawcy. Jest on przedstawicielem interesów zleceniodawcy publicznego i sprawuje na budowie z jego ramienia czynności nadzorcze. Przy wykonywaniu swych zadań obowiązany jest pilnować należytego przebiegu realizacji robót, odpowiadającej zadaniom Państwowego Planu Inwestycyjnego.

Czynności inspektora (kierownika) zasadniczo powinny być opłacane w całości z funduszów planu inwestycyjnego i mieścić się w kosztorysie budowy.

Inspektor (kierownik) nadzoru winien być zatrudniony na tylu budowach, aby było zapewnione całkowite wykorzystanie jego czasu pracy.

2) Za właściwe wypełnianie swych funkcji inspektor (kierownik) nadzoru jest odpowiedzialny wobec zleceniodawcy, co nie wyklucza jego bezpośredniej odpowiedzialności wobec władz z mocy odpowiednich przepisów prawa.

3) Inspektor (kierownik) czynności swoje wykonuje osobiście.

4) Przed rozpoczęciem robót inspektor (kierownik) obowiązany jest przejąć do realizacji dokumentację techniczną, zapoznać się z nią, a w wypadku stwierdzenia w niej wad i usterek, niezgodności w dziedzinie standartów, zarządzeń oszczędnościowych itp., winien zwrócić się do zleceniodawcy z wnioskiem o przeprowadzenie odpowiednich zmian w dokumentacji.

5) W toku swych czynności inspektor (kierownik) nadzoru:

a) przekazuje protokólarnie kierownikowi robót plac budowy oraz uzgadnia z nim przedłożony mu szkic zagospodarowania placu budowy,

b) doręcza kierownikowi robót kompletny projekt z kosztorysem jak również przekazuje stopniowo, w terminach nie hamujących robót, rysunki robocze,

c) aprobuje scalony harmonogram robót,

d) bywa okresowo na budowach,

e) kontroluje prowadzenie przez kierownika robót dziennika przebiegu robót,

f) bierze udział w komisjach technicznych na budowie,

g) decyduje w wypadkach niejasności projektu lub kosztorysu, przy czym gdy tego zachodzi potrzeba winien uprzednio porozumieć się z projektantem i uwzględnić w ramach projektu i kosztorysu jego uzasadnione życzenia,

h) rozstrzyga spory pomiędzy wykonawcami w wypadku, gdy na budowie występuje kilku przedsiębiorców, a zaistniałe między nimi różnice nie zostały uprzednio uzgodnione z głównym kierownikiem robót,

i) sprawdza zgodność postępu robót z harmonogramami i przedstawia w razie potrzeby umotywowane wnioski zleceniodawcy o zmianę terminów wykonania robót,

j) potwierdza w księdze obmiarów roboty zanikające i ulegające zakryciu,

k) w wypadku przerwy w robotach oraz w wyjątkowym wypadku potrzeby ustalenia okresowego stanu robót, stwierdza w porozumieniu z wykonawcą ilości robót wykonanych,

l) wpisuje do dziennika przebiegu robót zarządzenia dla wykonawcy.

6) W razie stwierdzenia przez insepktora (kierownika), że wykonawca prowadzi roboty niezgodnie z projektem, kosztorysem, harmonogramem, umową lub obowiązującymi przepisami, albo w sposób, mogący narazić zleceniodawcę na szkody i straty, inspektor (kierownik) obowiązany jest wydać i wpisać do dziennika przebiegu robót stosowne zarządzenia, zmierzające do usunięcia zauważonych niewłaściwości lub wystąpić do zleceniodawcy z odpowiednimi wnioskami.

7) Jeżeli wykonawca, na skutek wątpliwości natury technicznej w odniesieniu do wydanych przez inspektora (kierownika) zarządzeń, zwróci się do niego z wnioskiem o ich rewizję, wówczas inspektor (kierownik) winien wstrzymać wykonanie zarządzeń do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez zleceniodawcę.

Decyzja inspektora (kierownika) winna być powzięta w terminie jaknajkrótszym, nie przekraczającym 5 dni od dnia złożenia sprzeciwu. Brak decyzji w powyższym terminie traktowany będzie jako zgoda na wniosek wykonawcy.

8) Zwiększenie ilości robót, przewidzianych w kosztorysie, jak również roboty dodatkowe zarządza inspektor (kierownik) po uzyskaniu uprzedniej zgody zleceniodawcy, wpisując to zarządzenie do dziennika przebiegu robót i legalizując tym sposobem ich wykonanie. Bez uprzedniej zgody zleceniodawcy inspektor (kierownik) może zarządzić wykonanie tylko takich robót ponadkosztorysowych lub dodatkowych, których:

a) potrzeba wynika z konieczności zabezpieczenia robót już wykonanych, lub technicznej konieczności zachowania całości robót,

b) koszt nie przekracza kwoty, do wysokości której zleceniodawca upoważnił inspektora (kierownika) do działania przy powierzaniu mu czynności nadzoru.

9) Inspektor (kierownik) opiniuje ceny na roboty dodatkowe i przekazuje do zatwierdzenia zleceniodawcy.

10) Inspektor (kierownik) obowiązany jest:

a) w terminie 3-dniowym potwierdzić złożone rachunki przejściowe i procent zaawansowania robót, obliczone na podstawie tabeli, stanowiącej załącznik do kosztorysu, a ustalającej koszt jednostkowy metra sześciennego budowy oraz scaloną wartość poszczególnych elementów budowy,

b) w ciągu dni 7-miu potwierdzić złożone rachunki za roboty dodatkowe,

c) w ciągu 6-tygodni sprawdzić i potwierdzić złożone rachunki ostateczne wraz z obmiarem zaliczonych robót.

11) W wypadku konieczności użytkowania obiektu przed odbiorem ostatecznym inspektor (kierownik) nadzoru wspólnie ze zleceniodawcą i użytkownikiem w obecności wykonawcy dokonują protokólarnie przekazania obiektu, ustalając dostrzeżone usterki i oznaczając termin ich usunięcia.

12) Na podstawie sprawdzonego rachunku ostatecznego uzupełniony złożonymi przez wykonawcę dokumentami, a mianowicie:

a) pozwoleniem na budowę,
b) zatwierdzonym projektem budowy,
c) kosztorysem i umową,
d) zleceniami na wykonanie robót dodatkowych, jeżeli nie zostały zlecone wpisem do dziennika przebiegu robót,
e) rysunkami wykonawczymi, względnie rysunkami roboczymi, z naniesionymi poprawkami w wypadkach, gdy poprawki te nie zaciemniają jasności planu,
f) harmonogramami,
g) dziennikiem przebiegu robót, oraz księgą obmiarów,
h) rozliczeniem z pobranych materiałów,
i) rozliczeniem kasowym,
j) krótkim opisem technicznym budowy,

— Inspektor (kierownik) nadzoru przygotowuje dla zleceniodawcy wnioski, dotyczące odbioru ostatecznego robót i likwidacji stosunku umownego z wykonawcą oraz przekazuje budowę zleceniodawcy na podstawie protokółu zdawczo-odbiorczego, podpisanego przez zleceniodawcę, użytkownika, inspektora, wykonawcę oraz zaproszonych przedstawicieli Biura Kontroli przy Radzie Państwa i Banku Inwestycyjnego. Z tą chwilą kończą się zlecone mu zadania.

13) Zleceniodawca może zobowiązać inspektora (kierownika) do późniejszego stwierdzenia, czy wykonawca usunął usterki, zauważone i wytknięte przy odbiorze robót.

14) Dla budów o specjalnym charakterze mogą zostać powołane odpowiednimi zarządzeniami osobne Dyrekcje Budowy, które reprezentują zleceniodawcę i jego interesy.

15) Budowy w resorcie Ministerstwa Komunikacji dla których nie zostały powołane Dyrekcje Budowy są nadzororowane przez właściwe organa II instancji i w tym wypadku Kierownicy Nadzoru są pracownikami tych instytucji.

16) W resorcie Ministerstwa Komunikacji prace poszczególnych przedsiębiorstw na budowach o charakterze specjalnym koordynowane są przez instytucje wymienione w p. 14 i 15.

17) Instrukcja powyższa nie obejmuje czynności nadzorczych na budowach prowadzonych w ramach części 12 Planu Inwestycyjnego (Ministerstwo Przemysłu i Handlu).

Zał. 2

MINISTERSTWO ODBUDOWY
Departament Budownictwa
L. dz. III/1031/DW/2/49

Warszawa, dnia 9 lutego 1949 r.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA Nr 3/K.

dla kierowników robót na budowach, finansowanych ze środków Planu Inwestycyjnego, a wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i samorządowe.

A. Zasady ogólne.

1. Kierownik robót, jako przedstawiciel przedsiębiorstwa na budowie, prowadzi w jego imieniu i na jego odpowiedzialność zlecone przedsiębiorstwu roboty.

2. Kierownik robót, jako przedstawiciel instytucji publicznej, jest rzecznikiem interesu publicznego.

3. Kierownika robót, niezależnie od obowiązków, wymienionych w niniejszej instrukcji, obowiązują normalne czynności związane z gospodarczo - techniczną stroną wykonywania robót, prowadzonych przez przedsiębiorstwo na danej budowie.

4. Kierownik robót obowiązany jest stosować się do przepisów policyjno - budowlanych i do zarządzeń władzy budowlanej, wpisanych do dziennika budowy.

5. Kierownik robót, lub wyznaczony przez przedsiębiorstwo przedstawiciel, posiadający uprawnienia budowlane, ponosi pełną odpowiedzialność za należyte prowadzenie robót zgodnie z przepisami prawnymi i wytycznymi władz nadzorczych oraz za należyte wykonywanie wszystkich swoich zadań i obowiązków. Odpowiedzialność wobec inwestora i zleceniodawcy w ramach odpowiednich przepisów istnieje niezależnie od odpowiedzialności kierownika robót wobec przedsiębiorstwa, z ramienia którego działa.

6. Kierownik robót jest odpowiedzialny za prawidłowość i zgodność z rzeczywistością wystawianych przez przedsiębiorstwo rachunków za roboty oraz za należyte rozliczenie się przedsiębiorstwa z otrzymanych materiałów.

7. Kierownik robót narówni z przedsiębiorstwem jest odpowiedzialny za jakość wykonywanych robót i jakość wbudowanych materiałów.

8. W wypadku:

a) gdy na danej budowie, z wyjątkiem budów o charakterze specjalnym, jest kilku kierowników różnych robót, to kierownik robót budowlanych jest głównym kierownikiem i do niego należy ogólne kierownictwo, a w szczególności koordynacja prac na budowie;

b) różnicy zdań między jednym z kierowników robót, a głównym kierownikiem, spowodowanych zarządzeniami tego ostatniego, zainteresowany kierownik robót obowiązany jest zgłosić swoje zastrzeżenia na piśmie i zawiadomić o tym zainteresowane przedsiębiorstwa.

Powtórna pisemna decyzja głównego kierownika jest wiążąca.

Na budowach o charakterze specjalnym, dla których powołana została Dyrekcja Budowy, ogólne kierownictwo, koordynacja prac, przedsiębiorstw oraz podejmowanie ostatecznych decyzji wiążących należy do zadań tejże Dyrekcji; w resorcie Ministerstwa Komunikacji, w wypadku gdy Dyrekcja Budowy nie została powołana, zadania te spełniają właściwe organa II-giej instancji.

B. Obowiązki kierowników robót w czasie budowy.

9. Przed rozpoczęciem robót kierownik obowiązany jest:

a) dokładnie zapoznać się z projektem budowy i kosztorysem, a wypadku stwierdzenia w nich wad, usterek lub niezgodności z wytycznymi dotyczącym standartów, zarządzeń oszczędnościowych, Polskich Norm itp., zwrócić na nie uwagę przedsiębiorstwa oraz zleceniodawcy za pośrednictwem inspektora (kierownika) nadzoru;

b) wypełnić podanie z załączeniem deklaracji do władzy budowlanej o pozwolenie na roboty wstępne, a następnie załatwić wszelkie formalności, związane z uzyskaniem zezwolenia na całość robót osobiście albo przez przedstawiciela przedsiębiorstwa (p. 5);

c) zapoznać się z terenem, na którym budowa ma być wykonana, oraz z warunkami budowy na gruncie;

d) odebrać plac budowy od inspektora (kierownika) nadzoru oraz sporządzić i uzgodnić z nim (p. 5a instr. 2/K) plan organizacji budowy, łącznie z rozmieszczeniem budynków pomocniczych na budowie, jak magazynów, pomieszczeń dla robotników, ustępów czasowych itp.; ustalenie to winno być odnotowane w dzienniku przebiegu robót;

e) przejąć wyznaczony poziom chodnika lub niwelety jezdni i linii zabudowania, albo linii określającej położenie przedniej ściany frontowej budynku względem ulicy;

f) wyznaczyć na gruncie zasadnicze osie poszczególnych budynków w zastosowaniu do linii ustalonych w terenie przez władze budowlane, jak również przejąć stałe punkty odniesienia sytuacyjnego i wysokościowego budowli (repery);

g) sporządzić i uzgodnić z inspektorem (kierownikiem) nadzoru harmonogram robót;

h) opracować program dostawy materiałów, środków mechanicznych oraz zapotrzebowania sił roboczych.

U w a g a: dla budów o charakterze specjalnym:

a) dla których zostały powołane Dyrekcje Budowy kierownik robót obowiązany jest pkty a, d, g i h uzgodnić z Dyrekcją Budowy i uzyskąć jej akceptacje;

b) w resorcie Ministerstwa Komunikacji w wypadku gdy Dyrekcja Budowy nie została powołana kierownik robót obowiązany jest czynności wymienione w pkt a, d, g i h uzgodnić i uzyskać akceptacje właściwych organów II-giej instancji.

10. Kierownik robót obowiązany jest przebywać stale na budowie, w wypadkach zaś uzasadnionej nieobecności winien wyznaczyć na ten czas odpowiedzialnego zastępcę.

11. Kierownik robót obowiązany jest sprawdzić prawidłowość wykonania wszelkich rusztowań, szalowań, nakryć wykopów itp., tak, aby warunki bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia były w pełni zachowane. Obowiązany jest również do zapewnienia pracującym na budowie koniecznych urządzeń socjalnych, przewidzianych zbiorowym układem pracy.

12. Jeżeli prowadzi się kilka robót różnych rodzajów, kierownik główny robót sporządza na podstawie poszczególnych harmonogramów, scalony harmonogram dla całości robót na budowie, oraz przeprowadza niezbędną jego aktualizację.

13. Roboty winny być prowadzone zgodnie z projektem, kosztorysem i harmonogramem. W razie niejasności w projekcie lub kosztorysie, kierownik robót winien żądać niezbędnych wyjaśnień od inspektora (kierownika) nadzoru.

14. Jeżeli kierownik robót ma zastrzeżenie odnośnie wydanych przez inspektora (kierownika) nadzoru zarządzeń natury technicznej, obowiązany jest za jego pośrednictwem zgłosić je pisemnie zleceniodawcy.

15. Kierownik robót nie ma prawa ani obowiązku wykonywać robót bezumownych, nie zleconych zapisem inspektora (kierownika) nadzoru w dzienniku przebiegu robót, za wyjątkiem wypadków nagłych, spowodowanych działaniem siły wyższej.

16. Kierownik robót sporządza analizę cen robót dodatkowych, którą przedkłada zleceniodawcy za pośrednictwem inspektora (kierownika) nadzoru do zatwierdzenia.

17. Kierownik robót odpowiedzialny jest za sposób przechowywania materiałów dostarczonych na budowę, zapewniający ich sprawność technicznego oraz celowego i ekonomicznego zużycia. W razie stwierdzenia, że do budowy dostarczono nieodpowiednie materiały, winien wydać zarządzenia, zapobiegające ich użyciu, a w razie potrzeby spowodować przesłanie próbek do Zakładu Badawczego.

18. Kierownik robót obowiązany jest prowadzić dziennik przebiegu robót, wraz z księgą obmiaru robót, według zasad norm PN/B-11.

19. Dziennik przebiegu robót oraz dziennik budowy, wydany przez władze policyjno-budowlane, winny znajdować się zawsze na budowie i być dostępne dla przedstawicieli władz, zleceniodawcy i przedsiębiorstwa.

20. Kierownik robót obowiązany jest we właściwym czasie sporządzić przy udziale inspektora (kierownika) nadzoru obmiar robót zanikających lub ulegających zakryciu, których sprawdzenie nastręczałoby w następstwie trudności, a także w wypadku przerwy w robotach, jak również w razie potrzeby ustalenia stanu robót. Rezultaty obmiaru zostają wpisane do księgi obmiaru i obustronnie podpisane.

21. Kierownik robót obowiązany jest brać udział w komisjach technicznych na budowie i kontrolach władzy budowlanej.

U w a g a: dla robót o charakterze specjalnym:

a) dla których zostały powołane Dyrekcje Budowy, kierownik robót obowiązany jest przy czynnościach wymienionych w pkt 12, 13, 14, 15, 16 i 20 działać w porozumieniu z Dyrekcją Budowy oraz uzyskać jej akceptacje;

b) w resorcie Ministerstwa Komunikacji w wypadku, gdy Dyrekcja Budowy nie została powołana, kierownik robót obowiązany jest przy czynnościach wymienionych w pkt 12, 13, 14, 15, 16 i 20 działać w porozumieniu z właściwymi organami II instancji.

C. Rozrachunki i oddanie robót.

22. Rachunki przejściowe za roboty umowne sporządza przedsiębiorstwo bez podawania szczegółowych czynników, na podstawie tabeli różnych wartości poszczególnych elementów budowy, dołączonej do kosztorysu, przy czym każdy rachunek przejściowy winien wykazywać zaawansowanie procentowe całości robót od początku budowy.

23. Kierownik robót winien składać rachunki przejściowe, nie częściej niż w odstępach ½ miesięcznych, przy czym należy dążyć do tego, ażeby obejmowały one skończone partie robót.

24. Kierownik robót zgłasza wykonane roboty do odbioru ostatecznego wpisem do dziennika przebiegu robót. Zapis wspomniany winien uzyskać potwierdzenie inspektora (kierownika) nadzoru.

Na żądanie zleceniodawcy może nastąpić przekazanie do użytkowania budowy przed odbiorem ostatecznym na podstawie odbioru jakościowego (p. 11 instrukcji 2/K).

25. W ciągu 6 tygodni od daty ukończenia robót kierownicy poszczególnych rodzajów robót winni złożyć inspektorowi (kierownikowi) nadzoru rachunki ostateczne w 4-ch egzemplarzach, obejmujące całość wykonanych robót, z obliczeniem ich ilości, rysunki robocze, z naniesionymi poprawkami, względnie rysunki wykonawcze w wypadkach, gdy wprowadzenie na rysunkach roboczych poprawek zaciemnia jasność planu, oraz wyliczenie się z ewent. pobranych od zleceniodawcy materiałów.

26. Podstawą do wystawienia ostatecznego rachunku przez przedsiębiorstwo są rysunki wykonawcze (p. 25), oraz dla robót nie uwidocznionych w rysunkach wykonawczych —obmiar robót, wpisywany bieżąco do księgi obmiarów. Kierownik robót jest odpowiedzialny za prawidłowość sporządzenia rachunku ostatecznego (p. 6).

27. Kierownik robót obowiązany jest wziąć udział w protokólarnym przekazaniu budowy zleceniodawcy oraz winien wypełnić w ustalonym terminie wszystkie polecenia inspektora (kierownika) nadzoru odnośnie usunięcia usterek i wykonania uzupełnień, ustalonych w protokóle odbioru ostatecznego, jeżeli czynności te nie zostały przekazane przez przedsiębiorstwo innej odpowiedzialnej osobie.

28. W wypadku przekazania części budynku lub robót użytkownikowi przed zakończeniem całości robót, kierownik robót bierze udział w czynnościach zdawczo-odbiorczych oraz ciąży na nim obowiązek wykonania w terminie zleceń wydanych przez inspektora (kierownika) nadzoru odnośnie usunięcia stwierdzonych usterek.

29. Zakończenie wykonywania czynności kierownika robót nie zwalnia go od odpowiedzialności przed zleceniodawcą za niewykonanie, lub nienależyte wykonanie warunków umowy.

Zał. 3

MINISTERSTWO ODBUDOWY
Departament Budownictwa
L. dz. III/1031/DW/2/49

Warszawa, dnia 9 lutego 1949 r.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA Nr 4/K.

dotycząca uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej dla finansowanych ze środków planu inwestycyjnego, robót budowlanych i instalacyjnych, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe, Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane i samorządowe.

1. Zlecenie na rozpoczęcie robót budowlanych może być wydane przedsiębiorstwu w wypadku posiadania dokumentacji technicznej mianowicie zatwierdzonego projektu, kosztorysu urzędowego, uzgodnionego w drodze umownej z przedsiębiorcą, dokumentacji prawnej, legitymacji finansowej inwestora oraz podpisanej umowy między wykonawcą a zleceniodawcą.

2. W wypadku istotnej konieczności rozpoczęcia robót przed przygotowaniem całkowitej dokumentacji technicznej, zleceniodawca ma prawo w porozumieniu się z przedsiębiorstwem, zlecić roboty wstępne, obejmujące przygotowanie terenu budowy, z odgruzowaniem włącznie. Zlecenie takie winno obejmować uzgodniony kosztorys robót wstępnych, lecz nie może obejmować właściwych robót budowlanych. Dla robót o charakterze specjalnym w resortach Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Komunikacji zlecenia wstępne mogą również obejmować zapotrzebowanie ostro deficytowych materiałów i aparatury.

3. W okresie przejściowym do dnia 1 lipca 1949 r. rozpoczęcie właściwych robót budowlanych, bez pełnej dokumentacji technicznej, może nastąpić w wyjątkowo uzasadnionych wypadkach, za uprzednią zgodą Ministerstwa Odbudowy, lub resortowego Ministerstwa w ramach jego części Planu Inwestycyjnego względnie organów przez nich upoważnionych. W tym wypadku wymagana jest dokumentacja wstępna, a mianowicie: dokumentacja prawna, legitymacja finansowa inwestora, program użytkowy i techniczny, niezbędne szkice oraz kosztorys przybliżony. Dla resortu Ministerstwa Przemysłu i Handlu skład wstępnej dokumentacji technicznej określa instrukcja Ministerstwa Przemysłu i Handlu 2/D.K. Dla resortu Ministerstwa Komunikacji skład wstępnej dokumentacji technicznej zostanie określony zarządzeniem Ministra Komunikacji.

4. Kosztorys urzędowy, wchodzący w skład dokumentacji technicznej, winien być zaopatrzony w załącznik w postaci tabeli, ustalającej przybliżony koszt jednostkowy metra sześciennego zabudowy oraz scaloną wartość poszczególnych elementów budowy (wykopy, fundamenty, mury ścianki działowe, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, stolarszczyzna, podłogi itp.).

5. W miarę postępu robót, jednak nie częściej niż w odstępach ½-miesięcznych, przedsiębiorca składa rachunki przejściowe, obliczone na podstawie tabeli załączonej do kosztorysu. Rachunek przejściowy winien zawierać procentowe zaawansowanie poszczególnych elementów budowy, iloczyny tego procentowego zaawansowania przez scaloną wartość poszczególnych elementów wg tabeli (p. 4) oraz sumę należności. W wypadku nieposiadania dokumentacji (p. 3) rachunki zaliczkowe wystawiane są na podstawie określonego w umowie kosztu rozliczeniowego przybliżonego jednego m^3 obiektu.

6. Rachunek przejściowy winien być potwierdzony przez inspektora (kierownika) nadzoru.

7. Suma rachunków przejściowych za roboty umowne nie może przekroczyć 90% sumy umownej — w wyjątkowych wypadkach i za zgodą, zleceniodawcy — 95%.

8. Należność za roboty dodatkowe, obliczona na podstawie zatwierdzonych cen i obmiaru, w granicach limitów, określonych w pkt 7, winna być uwidoczniona w rachunkach przejściowych osobno. Do czasu zatwierdzenia cen na roboty dodatkowe, obliczenie winno być dokonane na podstawie zatwierdzonej przez inspektora (kierownika) nadzoru prowizorycznej wyceny i obmiaru.

9. Przedsiębiorstwo składa rachunek ostateczny, obejmujący pozycje kosztorysu umownego, oraz osobno pozycje robót dodatkowych. Rachunek ten uzupełniony potrzebnymi załącznikami (instrukcją 2/K. p. 12) dla Ministerstwa Przemysłu i Handlu (instrukcja 2/DI.) po sprawdzeniu go przez inspektora (kierownika) nadzoru względnie Dyrekcji Budowy jest operatem kolaudacyjnym i podstawą do całkowitego rozliczenia między inwestorem (zleceniodawcą) i przedsiębiorstwem.

Za prawidłowość i zgodność z rzeczywistością rachunku ostatecznego są odpowiedzialni w równej mierze kierownik robót i inspektor (kierownik) nadzoru, względnie Dyrekcja Budowy.

10. Termin odpowiedzialności przedsiębiorstwa za właściwe wykonanie robót, podczas którego obowiązane jest ono do usunięcia usterek, ustala się zasadniczo na 1 rok od chwili oddania obiektu do użytku. Dla budownictwa o charakterze specjalnym w resorcie Ministerstwa Przemysłu i Handlu i Ministerstwa Komunikacji okres odpowiedzialności może być ustalony odrębnie.

---

72. Okólnik z dnia 28 marca 1949 r.

w sprawie budynków wzniesionych przez okupanta na gruntach będących własnością związków samorządu terytorialnego.

Ministerstwo Skarbu na zapytanie jednego z okręgowych urzędów likwidacyjnych jakie przepisy prawne należy stosować odnośnie do budynków wzniesionych przez okupanta na gruntach będących własnością związków samorządu terytorialnego wyjaśnia co następuje:

Wprawdzie według przepisów art. 5 i 6 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) budynki takie należy traktować jako nakłady za które Skarbowi Państwa przysługuje prawo żądania ich równowartości lub, jeżeli nakłady powyższe przewyższają wartość majątku — prawo wykupu majątku głównego — to jednak mając na uwadze, że:

1) ustawa z dnia 30 stycznia 1948 r. o zbywaniu, dzierżawie oraz o przekazywaniu na własność związków samorządu terytorialnego niektórych kategorii mienia państwowego (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 75) z mienia podlegającego sprzedaży a określonego w art. 1 tej ustawy wyłącza w art. 8 przedmioty i inne prawa majątkowe uznane za niezbędne dla celów administracji lub gospodarki samorządowej oraz przedmioty i inne prawa majątkowe przekazane na mocy obowiązujących przepisów prawa w zarząd lub administrację organom samorządu terytorialnego,

2) tenże ustęp art. 8 ustawy styczniowej postanawia, iż majątki te z mocy samego prawa przechodzą na własność powyższych związków, dla których potrzeb administracyjnych lub gospodarczych są niezbędne, albo których organy w dniu wejścia w życie tej ustawy tj. w dniu 27 lutego 1948 roku sprawują zarząd lub administrację tych majątków — to w świetle tych przepisów należy dojść do wniosku, że skoro Skarb Państwa zrezygnował z prawa własności tych przedmiotów i innych praw majątkowych na rzecz samorządu, to tym bardziej nie należy dochodzić od związków samorządu terytorialnego równowartości z tytułu tych nakładów dokonanych na gruntach stanowiących własność tych związków.

Dalej Ministerstwo Skarbu zauważa, że sprawa niektórych budowli wzniesionych przez okupanta na gruntach samorządowych, jeżeli te budowle mają specjalnie ważne znaczenie dla gospodarki państwowej (np. fabryki amunicji, inne obiekty wojskowe, dworce kolejowe itp.), zostanie rozwiązana w drodze odrębnych przepisów.

Wreszcie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że skoro nie należy realizować roszczeń Skarbu Państwa z tytułu nakładów w tych przypadkach gdy majątek główny jest w posiadaniu

związków samorządu terytorialnego, to tym bardziej nie należy dochodzić takich roszczeń, jeżeli ze względów potrzeb państwowych majątek ów znajduje się w posiadaniu Skarbu Państwa.

Dyrektor Departamentu
St. Froelich

(Znak Min. Sk. D. VIII. 12082/4/49).

---

73. Okólnik z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie zarachowywania dochodów z tytułu zaległych świadczeń rzeczowych.

W budżecie bieżącym na okres od 1 stycznia do 31 grudnia 1949 r. w części 27 „Zaopatrzenie ludności" tworzy się w dochodach w dziale 2 nowy paragraf 2 pod tytułem „Należności zaległe", na który należy zarachowywać wpłaty w gotówce za zaległe świadczenia rzeczowe. Zarachowanie następuje na rachunek urzędów wojewódzkich.

Dyrektor Departamentu
A. Ivánka

(Znak Min. Sk. D. III. 2011/7/49).

---

74. Okólnik z dnia 31 marca 1949 roku

w sprawie wydawania znaków podatkowych oraz rachunkowości zaległości i nadpłat podatków pośrednich.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 31 grudnia 1948 roku w sprawie skasowania akcyz i opłat monopolowych (Dz. U. Min. Sk. Nr 2/49, poz. 7) oraz w związku z podniesionymi wątpliwościami Ministerstwo Skarbu wyjaśnia. co następuje:

1. Uiszczone w związku z poborem znaków podatkowych przedpłaty na zaliczki na podatek obrotowy podlegają zarachowaniu na ogólnych zasadach na podatek obrotowy, Odmiennie zarachowane wpłaty zaliczek (przedpłat) za rok 1949 należy przerachować i ewentualnie przekazać urzędom skarbowym (rewizyjnym), właściwym dla wymiaru i poboru podatku obrotowego.

2. Dotychczasowe przepisy § 316 I. Us., dotyczące wydawania znaków podatkowych mają w dalszym ciągu zastosowanie z tym, że przepis ustępu 2-go paragrafu ma zastosowanie do znaków wydawanych bezpłatnie a przepis ustępu 3-go od słów „a wpłatę..." do końca ustępu ulega zawieszeniu. Znaki podatkowe wydają urzędy skarbowe o pełnym zakresie funkcyj poborowo-płatniczych bez względu na właściwość w zakresie podatku obrotowego. Jeżeli wydanie znaków podatkowych uzależnione jest od uiszczenia przedpłaty na zaliczki podatku obrotowego, urząd właściwy dla poboru przedpłaty powinien umieścić o jej uiszczeniu odpowiednią adnotację na zamówieniu znaków podatkowych.

3. Uiszczenia na poczet istniejących na dzień 1 stycznia 1949 r. zaległości w podatkach pośrednich należy zarachowywać na tytuł budżetowy przewidziany dla podatku obrotowego; rachunkowość tych zaległości prowadzą w dalszym ciągu do ich zlikwidowania na dotychczasowych zasadach wydziały IV izb skarbowych. Przyjęte przez urzędy skarbowe wpłaty na pokrycie zaległości w tym również z tytułu spłaty wydanych na kredyt a zużytych przed dniem 1 stycznia 1949 r. opasek akcyzowych, należy przekazać na rachunek czekowy izby skarbowej, celem zarachowania w sposób wyżej wskazany. Uiszczenia z tytułu spłaty wydanych na kredyt a zużytych po dniu 1 stycznia 1949 r. opasek podlegają zarachowaniu na podatek obrotowy we właściwych urzędach skarbowych (rewizyjnych).

4. Równowartość znajdujących się na zapasie w wytwórniach i w wolnych składach w dniu 31 grudnia 1948 r. opasek akcyzowych, zakupionych za gotówkę, stanowi nadpłatę w podatkach pośrednich. Nadpłaty te jak również inne nadpłaty w podatkach pośrednich ustalone na dzień 1 stycznia 1949 r., podlegają przerachowaniu na podatek obrotowy za rok 1949 lub zwrotowi w gotówce. Przerachowania (zwrotu) należy dokonać w drodze przeniesienia odpowiednich sum z wpływów podatków pośrednich, osiągniętych w r. 1948, na sumy obrotowe i przekazania właściwym urzędom skarbowym (rewizyjnym) lub uprawnionym osobom w razie zwrotu w gotówce.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. III. 577/7/49).

---

75. Okólnik z dnia 6 kwietnia 1949 r.

w sprawie zobowiązań podatkowych, przeniesionych do księgi wątpliwych zobowiązań podatkowych.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę izb i urzędów skarbowych, że przenoszenie zaległości podatkowych do tzw. księgi wątpliwych zobowiązań podatkowych nie jest w I.Us. przewidziane. Dotychczasowa księga wątpliwych zobowiązań podatkowych służy nadal jako ewidencja zaległości wpisanych do niej przed dniem 1 stycznia 1949 r. przy czym zaległości tych nie należy ujmować sprawozdaniami o podatkach i opłacie skarbowej.

Ewentualne wpłaty na poczet powyższych zaległości przyjmuje referat likwidacyjny rzeczowy tworząc z dowodów zaliczeń oddzielny wykaz szczegółowy oraz kontując wpłaty nieprzebitkowo na właściwych kontach księgi wątpliwych zobowiązań podatkowych. Dla wpływów tych należy otworzyć osobne konto w księdze zestawień podatkowych. Dochody z powyższego tytułu należy zarachowywać na Cz. 11a § 79 budżetu.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 30 sierpnia 1947 r. Nr D. III. 7777/7/47.

Dyrektor Departamentu
A. Ivánka

(Znak Min. Sk. D. III. 2103/7/49).

---

76. Okólnik z dnia 11 kwietnia 1949 r.

w sprawie zaniechania przymusowego ściągania drobnych zaległości podatkowych.

W jednym z urzędów skarbowych sporządzono i doręczono dłużnikowi upomnienie egzekucyjne z wezwaniem do zapłaty drobnej kilkuzłotowej zaległości. Ze względu na to, że koszty przymusowego ściągnięcia takiej zaległości (nakład pracy wykonanej w związku z wystawieniem, wysłaniem i ewidencjonowaniem upomnienia, koszt druku itp.) są niewspółmiernie wysokie do kwoty egzekwowanej — Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

Nie należy sporządzać upomnień, jeżeli dłużna suma nie przekracza 100 zł Takie drobne zaległości należy ściągać przy sposobności egzekucji innych zaległości danego dłużnika, obejmując je łącznym upomnieniem i ewent. tytułem wykonawczym. Jeżeli jednak dłużnik nie posiada innych zaległości podatkowych (np. dłużnik przestał być podatnikiem) — drobne zaległości w należności głównej nie przekraczające kwoty 100 zł należy umarzać w trybie art. 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 173). Umorzenie następuje na podstawie zbiorowych wniosków sporządzanych przez referaty likwidacyjne.

Analogicznie postępować należy w przypadku powstania drobnych zaległości podatkowych w zaliczkach z tym jednak, że ewent. umorzenie tych zaległości może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się wymiaru podatku za dany rok. Należy również zaniechać dalszych czynności egzekucyjnych zmierzających do likwidacji drobnych zaległości podatkowych (zajęcie, zwózka itp.), jeżeli czynności te spowodowałyby koszty lub zużycie czasu niewspółmierne do osiągniętych wyników.

Ministerstwo Skarbu poleca, aby przez racjonalną gospodarkę pracą personelu oraz materiałami na każdym odcinku działalności urzędu a więc i w zakresie działalności egzekucyjnej, urzędy skarbowe (rewizyjne) przyczyniały się pozytywnie do wprowadzania systemu powszechnego planowego oszczędzania.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5900/2/49).

77. Okólnik z dnia 11 kwietnia 1949 r. w sprawie zaliczek na podatek od nieruchomości.

W ślad za okólnikiem z dnia 27 grudnia 1948 r. w sprawie wpłat zaliczek na podatek od nieruchomości (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 102, poz. 481) Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości podległym sobie władzom i urzędom okólnik Nr 11 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 26 stycznia 1949 r. L. dz. SF. III-0/2/49 — podatek od nieruchomości ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 8 lutego 1949 r. Nr 6, poz. 25.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 7056/1/49).

Okólnik Nr 11 z dnia 26 stycznia 1949 r.

podatek od nieruchomości L. dz. S.F. III-0/2/49.

Ob. Ob. Wojewodowie (wszyscy), Prezydenci m. st. Warszawy i m. Łodzi, Starostowie Powiatowi, Prezydenci miast, Burmistrzowie i Wójtowie.

Nawiązując do okólnika z dnia 24. XI. 1948 r. Nr 92 (Dz. Urz. M. A. P. Nr 43, poz. 319) w sprawie obowiązku wpłacania przez niektórych podatników podatku od nieruchomości zaliczek na ten podatek, Ministerstwo Administracji Publicznej komunikuje, że w niedługim czasie ukaże się w Dzienniku Ustaw R. P. rozporządzenie przedłużające moc przepisu § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 24 września 1948 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie obowiązku wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 336), także na rok 1949.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że również w 1949 r. obowiązek składania deklaracji i wpłacania zaliczek na podatek od nieruchomości dotyczyć będzie tych tylko nieruchomości lub ich części, za które czynsz lub wartość czynszowa ustalane są według nowych (zwiększonych) stawek, w myśl dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 259).

Przy sposobności Ministerstwo Administracji Publicznej przypomina, że w myśl przepisów art. 111 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174), posiadacze nieruchomości winni złożyć w terminie do 31 stycznia wykazy, zawierające opis nieruchomości wraz ze spisami lokali.

Złożenie wykazów przez wszystkich posiadaczy nieruchomości należy bezwzględnie dopilnować, a to w celu objęcia podatkami od nieruchomości i od lokali wszystkich podatników.

Nadmienia się, że druki wykazów nieruchomości dostosowane do obecnie obowiązujących przepisów podatkowych są do nabycia w Gospodarczym Zrzeszeniu Samorządu Terytorialnego w Warszawie (ul. Dobra 28).

Dyrektor Departamentu
St. Rybicki

78. Okólnik z dnia 12 kwietnia 1949 r. w sprawie uznania za obrót komisantów Centrali Produktów Naftowych—Przedsiębiorstwa Państwowego Wyodrębnionego—sum należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za czynności komisu mimo nieprowadzenia ksiąg handlowych

Na podstawie art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) Ministerstwo Skarbu uznaje za obrót komisantów Centrali Produktów Naftowych — Przedsiębiorstwa Państwowego Wyodrębnionego, zajmujących się — na zlecenie komitenta — sprzedażą wyłącznie produktów naftowych tegoż komitenta, sum należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane czynności komisu mimo nieprowadzenia przez wymienionych komisantów ksiąg handlowych.

Podlegające opodatkowaniu sumy prowizji oraz innych wynagrodzeń tych komisantów należy ustalać na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych Centrali Produktów Naftowych — Przedsiębiorstwa Państwowego Wyodrębnionego — jako komitenta.

Centrala Produktów Naftowych — Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione — obowiązana jest:

1. dostarczać właściwym urzędom skarbowym (rewizyjnym) danych, dotyczących obrotów, dokonanych przez objętych niniejszym zarządzeniem komisantów oraz otrzymanych (należnych) przez nich sum prowizji oraz innych wynagrodzeń;

2. dopilnować i dokonywać kontroli wpłacania przez komisantów zaliczek na podatek obrotowy, przypadający od otrzymanych (należnych) sum prowizji oraz innych wynagrodzeń, do terytorialnie właściwych dla nich urzędów skarbowych (rewizyjnych) w terminach, przewidzianych dla tych wpłat w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108).

Zarządzenie niniejsze dotyczy roku podatkowego 1949.

za Ministra Skarbu
Prof. dr L. Kurowski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. V. 5522/3/49).

79. Okólnik z dnia 13 kwietnia 1949 r. w sprawie otwierania rachunków bieżących dla więzień.

Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego zawiadomiło, że z dniem 1 stycznia 1949 r. wszystkie więzienia utraciły charakter władz asygnujących.

Z tych względów zgodnie z postanowieniami § 43 ust. 2 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych urzędy skarbowe mogą otwierać rachunki bieżące na sumy wskazane w postanowieniach § 285 ust. 2 I. Us.

Ministerstwo Skarbu zwraca przy tym uwagę, że dla istniejących przy niektórych więzieniach Działów Pracy więźniów utrzymać należy rachunki bieżące, niezależnie od rachunków bieżących nowootwartych dla tych więzień.

za Dyrektora Departamentu
J. Wieszczycki

(Znak Min. Sk. D. III. 3057/7/49).

80. Okólnik z dnia 13 kwietnia 1949 r. w sprawie pokrywania kosztów obsługi kasowej przez Dyrekcje Ceł i kasy Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu rozciąga z ważnością od 1 stycznia 1949 r. na Dyrekcje Ceł i kasy urzędów celnych zasady pokrywania kosztów obsługi kasowej, zawarte w okólniku z dnia 15 kwietnia 1948 r. znak L. D. III. 467/7/48 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 43/48, poz. 160).

Dyrektor Departamentu
A. Ivanka

(Znak Min. Sk. D. III. 7791/7/48).

81. Okólnik z dnia 14 kwietnia 1949 r. w sprawie norm dochodowości z twórczości i działalności artystycznej z zakresu sztuk graficznych i plastycznych oraz architektury.

Na podstawie art. 118 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) Ministerstwo Skarbu ustala z ważnością od dnia 1 stycznia 1949 r. dla twórczości i działalności artystycznej z zakresu sztuk graficznych i plastycznych wysokość kosztów uzyskania, które władze podatkowe powinny potrącać jako udowodnione bez przeprowadzania dalszych dochodzeń na 50% przychodu, a jeżeli idzie o prace o szczególnie wysokim poziomie artystycznym na podstawie opinii wydanej przez Związek Zawodowy Polskich Artystów Plastyków lub Stowarzyszenie Architektów Rzeczypospolitej Polskiej (S.A.R.P.) na 65% przychodu.

Jeżeli podatnik udowodni w sposób wiarygodny, że rzeczywiste koszty uzyskania przychodów były wyższe od podanych norm procentowych należy przyjmować udowodnione koszty rzeczywiste.

Za prace o szczególnie wysokim poziomie artystycznym uzasadniającym potrącenie na koszty w wysokości 65% przychodu, uważać należy również prace przyjęte w tym charakterze przez Biuro Nadzoru Estetyki Produkcji.

Podane wyżej normy odnoszą się jedynie do przychodów osiągniętych przez twórców dzieła, a nie wykonawców (powielanie wzoru).

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że powyższe normy nie mają zastosowania do przychodów osiąganych przez architektów, do których, jeżeli nie podlegają podatkowi od wynagrodzeń. należy stosować normy dochodowości przewidziane dla wolnego zawodu inżyniera z wyjątkiem przychodów uzyskanych za świadczenia określone w § 10 ust. 1 pkt 3) lit. h) i i) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98), do których w przypadku, gdyby z powodu niezachowania warunków przewidzianych w §§ 11—13 powołanego rozporządzenia nie podlegały przepisom o podatku od wynagrodzeń, należy stosować normy ustalone dla tego rodzaju świadczeń w okólniku z dnia 31 marca 1949 r. ND. V. 2740/4/49 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11, poz. 59).

za Ministra Skarbu
Prof. dr L. Kurowski
Podsekretarz Stanu

(Znak Min. Sk. D. V. 5181/3/49).

---

82. Komunikat.

o sprostowaniu błędów w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie ustalenia norm kosztów uzyskania wynagrodzeń osób określonych w art.4 ust. 1 pkt 2), ust. 2 i 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz odszkodowania za używane własne narzędzia pracy (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11, poz. 59).

Podaje się do wiadomości, że w powyższym okólniku wkradły się następujące błędy:

1) w Cz. VII. pkt 1) a) (prawa szpalta wiersz 17 od dołu) zamiast wyrazów: „w § 6 i 7"—powinno być „w § 6 i 10—13",

2) w Cz. VII. pkt 1) b) (prawa szpalta wiersz 15 od dołu) zamiast wyrazów: „w § 6 i 10—13" — powinno być: „w § 6 i 7".

— co niniejszym prostuje się.

KOMUNIKAT

o unieważnieniu blankietu karty rejestracyjnej.

Unieważnia się blankiet karty rejestracyjnej Seria A. za Nr 197592. brak którego ujawniony został w Kasie 1 Urzędu Skarbowego w Łodzi.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj emerytalnych.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 9407 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Boryczykowej Karoliny.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 12031 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Grzegorczyka Wawrzyńca.

Komunikat i ogłoszenia

Komunikat o unieważnieniu blankietu karty rejestracyjnej.
Ogłoszenia o unieważnieniu legitymacyj emerytalnych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	„ specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
71	W sprawie zadań i obowiązków inspektorów nadzoru, obowiązków kierowników robót oraz uproszczonej procedury zleceniowej i techniczno-rozrachunkowej — dla robót budowlanych.	Z	11 IV. 1949 r.	D. I. 501/19/49		X																			
72	W sprawie budynków wzniesionych przez okupanta na gruntach będących własnością związków samorządu terytorialnego.	O	28 III. 1949 r.	D. VIII. 12082/4/49																				X	
73	W sprawie zarachowywania dochodów z tytułu zaległych świadczeń rzeczowych.	O	31 III. 1949 r.	D. III. 2011/7/49								X													
74	W sprawie wydawania znaków podatkowych oraz rachunkowości zaległości i nadpłat podatków pośrednich.	O	31 III. 1949 r.	D. III. 577/7/49								X													
75	W sprawie zobowiązań podatkowych, przeniesionych do księgi wątpliwych zobowiązań podatkowych.	O	6 IV. 1949 r.	D. III. 2103/7/49								X													
76	W sprawie zaniechania przymusowego ściągania drobnych zaległości podatkowych.	O	11 IV. 1949 r.	D. V. 5900/2/49															X						
77	W sprawie zaliczek na podatek od nieruchomości.	O	11 IV. 1949 r.	D. V. 7056/1/49							X														
78	W sprawie uznania za obrót komisantów Centrali Produktów Naftowych — Przedsiębiorstwa Państwowego Wyodrębnionego — sum należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za czynności komisu mimo nieprowadzenia ksiąg handlowych.	O	12 IV. 1949 r.	D. V. 5522/3/49											X										
79	W sprawie otwierania rachunków bieżących dla więzień.	O	13 IV. 1949 r.	D. III. 3057/7/49								X													
80	W sprawie pokrywania kosztów obsługi kasowej przez Dyrekcje Ceł i kasy Urzędów Celnych.	O	13 IV. 1949 r.	D. III. 7791/7/48								X													
81	W sprawie norm dochodowości z twórczości i działalności artystycznej z zakresu sztuk graficznych i plastycznych oraz architektury.	O	14 IV. 1949 r.	D. V. 5181/3/49											X										
82	O sprostowaniu błędów w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie ustalenia norm kosztów uzyskania wynagrodzeń osób określonych w art. 4 ust. 1 pkt 2), ust. 2 i 3 ustawy o podatku od wynagrodzeń oraz odszkodowania za używane własne narzędzia pracy (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11, poz. 59).	Kom														X									

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj emerytalnych.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 20660 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Gałązki Józefa.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 2474 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Przybysza Michała.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną N 4479 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Dobrowolskiego Mieczysława.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 4529 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Kajewskiego Albina.

Cena zł 60

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I - 4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.